

ספורטאי מן הקיבוץ

נחוג בנבעתחיים שבצמק חפר, יוםיהולדתו ה75 של יוסף ("ישור") ענבר, מבכירי עסקני הספורט בארץ. ענבר, יליד אוסטריה, היה בצעירותו כדורגלן, כדורידן וכדורעפן. אחרי שעלה ארצה, בגיל 19, היה למורההתעמלות בקיבוץ, למנהל קואופרטיב מוביליהמשאות של עמקחפר ומשך שנים רבות שימש כמוכיר הפועל ויור הוועד האולימפי הישראלי. ענבר, שהיה בין יוזמי מודיעתהיהימורים (הפוטו), שרת גם תקר

עסקן ענבר כדורגלן, כדורידן, כדורעפן

פה קצרה כיו"ר ההתאחדות לכדורגל ותקופה יותר ממושכת כיו"ר איגוד הכדורסל.

כלה מן האורווה

התארסו ברכתעמון, הני סיכה עאליה, 32, בתו הבכורה של חסיין מלך ירדן ומוחמד אנוור פריד צאלח, 26, טוראי בחיל ההנדסה הירדני. עאליה, גרושה ואם לבן, היא בוגרת אקדמיה צבאית בריטית, צנחנית לשעבר וכיום מנהלת האורוות המלכותיות על מאה סוסיהן הגועים.

תפאורן מן הציורים

נפטרו מדום-לב בגיל 56, צבי לבב, אחד מכונייהתפאורות החשובים בארץ (בין היתר: הסרט רסב, ההצגה אמא קוראו). לבב, אב לשלוש בנות וחסרם הטוב של אמנים רבים, היה כוכב תערוכתו האחרונה של ירדן, הצייר אורי ליפשיץ, שביסס את כל התערוכה על ציורי דיוקנו של לבב.

אבא מן התריסים

נפטרו בתל-אביב, בגיל 92, אריה ויסלר, מותיקי קבלניהבניין בארץ (כ-50 בתים בתל-אביב) ובעל נגרייתתריסים הראשונה בתל-אביב. בנו של ויסלר הוא האגרונום-הסופר ישראל ("פוצ'ו") ויסלר, מתברר של אירספור ספירילדים (בניהם: חבר רה שכזאת, אולי תרדו עם, אפריים קומוחיים. איילת המכלבלח).

שמות מן הבעל

נפטרה ברמת-גן, בגיל 103, לולו מורד, אחת הנשים הקשיות בארץ. מורד, ילידת בגדאד, עירנית ושלת במעשיה (כולל קריאת עי-תונים, הקשבה לרדיו וצפייה בטל-וויזיה) עד יומה האחרון, היתה אם לתישעה (חמש בנות וארבעה בנים), שהעניקו לה 32 נכדים, 63 נינים וקפידה על משת, שלעשרה מהם היא הסיבה חיים מים, ששם אורי, כשם בעלה, שממנו התאלמנה ב-1945.

בסוף המוות השיג אותו

בעמיים בשנה האחרונה ניצל גבי פלאח (משמאל) מהתנקשויות בחייו. השבוע השיג אותו הרוצח

השניים נותרו ידידים וכי דבר לא השתנה ביחסיהם. הם המשיכו להיפגש. באוגוסט, כאשר ירד מיימון מדירתו לבקר חבר בשכונה, פגש את פלאח. היה לילה חם והשניים התיישבו על המיטרה ושוחחו. חבר שישב איתם קם לרגע לקנות סיגריות ושמע לפתע יריות. פתאום שמעתי יריות, שני צרורות קצרים. הסתובבתי וראיתי את מיימון שוכב על הכביש. לידו עמד פלאח חיוור כמו סיד, סיפר יוסף אליהו, החבר שישב לידם רק דקות מיספר קודם לכן. לא ראיתי מי ירה ולא ראיתי תא מכונית מתקרבת, סיפר אז אליהו להעולם הזה (2.9.87).

המיטרה עצרה את פלאח וטענה כי בלילה הרצח ישב אמנם על המיטרה עם מיימון, אבל בשלב מסוים קם ואמר כי הוא הולך לשתות משהו, התרחק

הציע לו ירדו מיימון לצאת לבלות באחד המופעים שאירגן, בחירת מלכת יופי בקריות בחיפה: כוא תשטוף את העיניים ב"פהפיות של חיפה", אמר לירדו הרווק. כאשר אמר פלאח שאין לו חולצה מתאימה לאירוע, נתן לו מיימון חולצת משי שלו. השניים נסעו לחיפה ואף הצטלמו עם מלכת-היופי שנבחרה.

"שני צרורות קצרים"

לא ברור מה קרה אחר-כך בין שני הידידים, ואם אמנם התגלע ביניהם סיכסוך על רקע של מילחמת כנופיות, או תחרות על בעלות מועדון גים. ביולי שנה שעברה חזר פלאח לביתו במכוניתו, השעה היתה מאוחרת

למשך השנה האחרונה התהלך גבי פלאח (24) בהרגשה שאלוהים שומר עליו באופן אישי. והיתה לו הצדקה לחשוב כך, לפחות פעמיים שיחק לו המזל בצורה מדהימה, הוא ניצל בנס ממוות וארס אחר נפגע במקומו.

יתכן שמיקרים אלה גרמו לפלאח לאמונה מיסטית כי הוא בן-אלמוות, וביטחון זה הוא שהיה השבוע בעוקריו. כאשר יצא במוצאי שבת האחרונה

נרצח מיימון חברים או אויבים?

ממועדון-לילה בכיכר-העצמאות בנת-ניה, הגיח מאחוריו גבר חמוש באקרה וירה בו מטווח קצר. הפעם לא שיחק לו המזל והוא מת מפצעיו.

למרות גילו הצעיר רכש לו פלאח מעמד מוכר בצעירי רכש לו פלאח נתניה, עיר מגוריו. גם מגיל צעיר היה עבריין מוכר וארבע שנים בילה בכלא בגלל שוד מזוין. אחד מחבריו הטובים, שאיתו נפגש בכלא ואיתו התגורר בשכונת סלע בנתניה, היה יצחק מיימון (30).

פלאח היה רווק גבהיקומה ויפה תואר ואילו מיימון היה נמוך-קומה וכונה "הגמד". גם למיימון היה עבר עשיר בעבירות-רכוש והוא בילה שנים בכלא. אבל אחרי גישואיו לאתי ואחרי הולדת שני ילדיו, ניסה מיימון בכל כוחו לפתוח דף חדש בחייו. הוא מצא לעצמו מיקצוע שגרם לו הנאה וגם הכנים לו כסף.

יחד עם התאומים מזל-טרים, היה מארגן מופעים ואירועים, בעיקר בחי-רות של מלכות-יופי בעריישרה. הוא הזמין את האמנים והזמרים, השקיע כסף וראה ברכה בעמלו. מיימון רצה להרחיק את ילדיו משכונת-העוני שבה גדל בנתניה, שכונת סלע. בכסף שהרוויח קנה לעצמו דירת-גג מפוארת בעיר ועסק בשיפוצה. מיד לאחר שפלאח שוחרר מהכלא,

מהמקום, לקח מסיכה ותור כדי לרצוח אותו. יוסף אליהו, חברם של השניים, הכחיש בכל תוקף את גירסת המיש-טרה. הוא העלה גירסה אחרת לחלוטין. לרבריו היו היריות מכוונות אל פלאח ואילו מיימון נפגע בטעות.

המיטרה עצרה את פלאח כחשוד ברצח מיימון ומעצרו הוארך בפתח

והוא עלה לדירה וחברו נותר במכונית. אלמוני ירה אל תוך המכונית והארס שישב בתוכה נפצע קשה, פלאח ניצל בנס.

המיטרה חשדה כי מיימון עמד מאחורי ההתנקשות והו עצרה אותו. אחרי שיבעה ימים שוחרר מיימון מחוסר הוכחות. כלפי חוץ נראה היה כי

סצנת אסולין של-רחוק ביד

תיקווה. שני ידידים של מיימון, נחמן כהן ומשה דמארי, בררו במיטרה מה יהיה גורל הדיון בבית-הדין ונאמר להם כי מחוסר הוכחות ישוחרר פלאח באותו בוקר ממעצרו.

השניים לקחו איתם את חברם, החייל אברהם אסולין ומיטען-נפץ להפעלה בשלטר-רחוק. הם נסעו לבית-

בנתניה התלקחה מחדש מילחמת-הכנופיות. האם רצח פלאח הוא התחלה של מרחץ-דמים חדש?

המיטען בפתח-תיקווה וחיפשו שם את מכונית-המיטען של פלאח, מכונית-קורפוס חומה. הם ידעו כי אפרים פלאח, אחיו של גבי, בא לבית-המיטען במכונית כדי לקחת את אחיו.

מרחץ-דמים בנתניה

קורפוס במיגר-שחניה של בית פרטי, סמוך לבית-המיטען. אסולין, ובידו מיטען-החבלה והמכשיר להפע-לתו מרחוק, ירד לעבר המכונית. לרבי כתב-האישום שהגישה התובעת שלומית אריאל נגד השלושה, התכוון אסולין להפעיל את המיטען לאחר שגבי פלאח יכנס למכונית, אבל קרתה תקלה.

המיטען התפוצץ בידו כאשר התק רב למכונית והוא נפצע קשה מאוד. רגלו השמאלית של אסולין היתה מריר טשת, מידו השמאלית נותר גרם בלבד ועיניו פנצו נפגעו מעשרות רסיסים. פלאח ובני מיטענתו ניצלו ושמעו את הפיצוץ מאולם בית-המיטען.

עובדה שפלאח לא רצח את מיימון, כי אותם אנשים שניסו להתנקש בו ופגעו במיימון בטעות, הם שניסו שוב לרצוח את פלאח בבית-המיטען, טענו אז חברים של החשוד. אלא שהחיד-גריא לא הסתיים או.

השבוע, פחות משנה מאז החל מרחץ-הדמים בנתניה, נהרג גם פלאח. הרוצח ירע היכן לחכות לו, וארבע ליד תחנת-המוניות. כאשר עמד פלאח לעלות על המונית בליווי שני חברים התפרץ הרוצח כשאקרה שלוף בידו, ירה ונמלט.

מזלו של פלאח אול, הוא נפצע ומת מפצעיו. המיטרה חושדת כי המתנקש היה אדם שרצה לנקום את נקמתו של מיימון "הגמד". כעת, אחרי שגם הגמד וגם פלאח הלכו לעולמם, יתכן שהשקט יחזור לנתניה הסוערת. אלא אם כן יחל סיבוב חדש של נקמות-ידים.